

Tərlan
Əbilov

GƏLİB

(Müəssər)

Kim ki sən'ətdən olub var, aləmə varnan gəlib,
Ahuzar onluq olub, yar üstünə zarnan gəlib,

Bildiym; bilmiş nədir ismət, həya, arnan gəlib,
Qəm dağılmış hücrəyə məzmunca xalvarnan gəlib,

Əl açıb leysanlara, hər saçda bir qarnan gəlib,
Mizrabın salmış əlindən, sinəsi tarnan gəlib,

Tarimar olmuş bağı, göydən yerə barnan gəlib,
Yə'ni tağ olmuş gülə ruhunda yüz xarnan gəlib,

Könlünə viranədən çiyində bir sarnan gəlib,
Gəldiyi hər məclisə bir ol Xiridarnan gəlib.

Keçmişin danmaz, bu üzənd əvvəl olmuş keçmişə,
Get deməzdən çox-çox əvvəl get-gəl olmuş keçmişə,

Barmağın çəkmiş mürəkkəbdən, əl olmuş keçmişə,
Əvvəlindən, axırından heykəl olmuş keçmişə,

Bir qələmnən can qoyubdur tənbel olmuş keçmişə,
Yol salıb bir cüt ayaqnan səndəl olmuş keçmişə,

Zadəganlıqnan gəlibdir çəngəl olmuş keçmişə,
Xoş məramnan dönmüş ol gün əngəl olmuş keçmişə,

Bir cahanlıq od gətirmiş mə'şəl olmuş keçmişə,
mey dağılmış məscidə böyründə zəvvarnan gəlib.

Əl uzatmış qəlbinin sınımış yerindən güzgüyə,
Bir ətklik söz açıbdır dilbərindən güzgüyə,

Dağ bilib göndərmiş ah çox-çox dəridən güzgüyə,
Göz dolub etmiş əta sevda tərindən güzgüyə,

Sanki boylanmış müdam tam yad birindən güzgüyə,
Göz çəkib barmaq toxundurmuş səridən güzgüyə,

Bir hesabtek əl götürmüş dəftərindən güzgüyə,
Bir divartək uçmuş öz kef minbərindən güzgüyə,

Bir hasar çəkmiş nəhayət yüz şəridən güzgüyə
Əksi boyda güzgüyə gün vurmuş inkarnan gəlib.

Tam olub yüz-yüz qalıqla, düşməyib izdən geri,
Çəkməyib əl bir ətkədən, düşməyib dizdən geri,

Salmayıbdır kirpik üstündən nəzər gözəndən geri,
Bir ocaqlıq yer salıb oddan qabaq közdən geri,

Tən çəkibdir dərdi ruhundan önə üzəndən geri,
Dizləriylə saxlamış çiyində göy "döz"dən geri,

Qalmıyıbdır qıbləyə dil açmamış sözdən geri,
Düşməmiş haldan-hala bizdən qabaq, sizdən geri,

Ovcuna basmış dua sizdən qabaq, bizdən geri,
min-min aləmdən səse bir buğda züharnan gəlib.

Təklənəndən çox çoxalmış çox çoxalmışdan təkə,
Təklidindən bir yol almış çox çoxalmışdan təkə,

Bir mücərrəd fikrə dalmış çox çoxalmışdan təkə,
Zər olub viranə qalmış çox çoxalmışdan təkə,

Bir könül viranə salmış çox çoxalmışdan təkə,
Six düşüb, çox-çox yuxalmış çox çoxalmışdan təkə,

Bir qamışlıq nəğmə çalmış çox çoxalmışdan təkə,
Anlamışdır söz də valmış çox çoxalmışdan təkə,

Göy də çevrilmiş o dalmış çox çoxalmışdan təkə,
yerdə Tərlan olmağa min qəlbi zinharnan gəlib.

Sənə dağ çəkmiş ola yar, salasan yol düzə sən,
Sındırılmış ürəyin hər çiliyin düz düzəsən,
dözəsən.

Başı batmış fələyin ahı əritsin o dağı,
Sən də öz ahın ilə yandırasan bir çırağı,
gəzəsən.

Soyuna xatirələr səndəki sahillərəcən,
Alasan hər birin özgəndəki sahillərəcən-
gözə sən.

Bir dəniztek səni çəksin gecə sevdan dərinə,
Əl atıb dan yerinin sübh sökülmüş yerinə,
üzəsən.

Nə qədər yar səni gizlətsə də bir sirr kimi,
Çıxasan bal dilindən bir ovuc dürr kimi
üzə sən.

Eliyə yar sükut sonra əsrlərlə yenə,
Başlayıb bağ salasan zikri əcrlərlə yenə-
sözə sən.

Yoza Tərlan yuxunu xeyrə bu minvalla sənin,
Nə idi fikri xəyalından o gün ol keçənin,
çözəsən.